2019 m. lapkričio 28 d., ketvirtadienis

P9_TA(2019)0080

ES prisijungimas prie Stambulo konvencijos ir kitos kovos su smurtu dėl lyties priemonės

2019 m. lapkričio 28 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES prisijungimo prie Stambulo konvencijos ir kitų kovos su smurtu dėl lyties priemonių (2019/2855(RSP))

(2021/C 232/08)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį (ES sutartis), į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) ir į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,

— atsižvelgdamas į Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo, kuri buvo pateikta pasirašyti 2011 m. gegužės 11 d. Stambule (toliau – Stambulo konvencija),

— atsižvelgdamas į Pekino deklaraciją ir veiksmų platformą, priimtas per 1995 m. rugsėjo 15 d. vykusią Ketvirtąją pasaulinę moterų konferenciją, ir į vėlesnius baigiamuosius dokumentus, priimtus per Jungtinių Tautų specialiąsias sesijas „Pekinas+5“ (2005 m.), „Pekinas+15“ (2010 m.) ir „Pekinas+20“ (2015 m.),

— atsižvelgdamas į JT teisinių priemonių žmogaus teisių srityje nuostatas, ypač nuostatas dėl moterų teisių,

— atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 4 d. pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo (COM(2016)0109),

— atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 11 d. Tarybos sprendimą (ES) 2017/865 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo pasirašymo Europos Sąjungos vardu atsižvelgiant į klausimus, susijusius su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose ([1]),

— atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 11 d. Tarybos sprendimą (ES) 2017/866 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo pasirašymo Europos Sąjungos vardu atsižvelgiant į prieglobstį ir negrąžinimo principą ([2]),

— atsižvelgdamas į 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvenciją dėl tarptautinių sutarčių teisės, visų pirma į jos 26 ir 27 straipsnius,

— atsižvelgdamas į susijusią Europos žmogaus teisių teismo (EŽTT) praktiką,

— atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR ([3]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/99/ES dėl Europos apsaugos orderio ([4]) ir į 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentą (ES) Nr. 606/2013 dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose ([5]),

([1]) OL L 131, 2017 5 20, p. 11.
([2]) OL L 131, 2017 5 20, p. 13.
([3]) OL L 315, 2012 11 14, p. 57.
([4]) OL L 338, 2011 12 21, p. 2.
([5]) OL L 181, 2013 6 29, p. 4.

— atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, pakeičiančią Tarybos pamatinį sprendimą 2002/629/TVR ([6]), ir į 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR ([7]),

— atsižvelgdamas į 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo ([8]) ir į 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvą 2004/113/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo ([9]),

— atsižvelgdamas į savo 2019 m. balandžio 4 d. rezoliuciją, kuria prašoma, kad Teisingumo Teismas pateiktų nuomonę dėl to, ar pasiūlymai dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo suderinami su Sutarčių nuostatomis, ir dėl prisijungimo prie šios konvencijos procedūros ([10]),

— atsižvelgdamas į savo 2018 m. rugsėjo 11 d. rezoliuciją „Bauginimo ir seksualinio priekabiavimo darbe, viešose vietose ir politiniame gyvenime ES prevencijos ir kovos su jais priemonės“ ([11]),

— atsižvelgdamas į savo 2017 m. spalio 26 d. rezoliuciją dėl kovos su seksualiniu priekabiavimu ir prievarta ES ([12]),

— atsižvelgdamas į savo 2017 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE)) ([13]),

— atsižvelgdamas į savo 2015 m. birželio 9 d. rezoliuciją dėl ES moterų ir vyrų lygybės strategijos po 2015 m. ([14]),

— atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 8 d. ES gaires dėl smurto prieš moteris ir mergaites ir kovos su visų formų jų diskriminacija,

— atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 3 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Strateginė veikla siekiant lyčių lygybės 2016–2019 m.“ (SWD(2015)0278),

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros (FRA) 2014 m. kovo mėn. ataskaitą „ES masto apklausa „Smurtas prieš moteris“,

— atsižvelgdamas į 2019 m. spalio 14 d. Venecijos komisijos rekomendacijas dėl Armėnijos, dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo ratifikavimo konstitucinių padarinių,

— atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2008/913/TVR dėl kovos su tam tikromis rasizmo ir ksenofobijos formomis bei apraiškomis baudžiamosios teisės priemonėmis ([15]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 2 dalį,

---

([6]) OL L 101, 2011 4 15, p. 1.
([7]) OL L 335, 2011 12 17, p. 1.
([8]) OL L 204, 2006 7 26, p. 23.
([9]) OL L 373, 2004 12 21, p. 37.
([10]) Priimti tekstai, P8_TA(2019)0357.
([11]) Priimti tekstai, P8_TA(2018)0331.
([12]) OL C 346, 2018 9 27, p. 192.
([13]) OL C 337, 2018 9 20, p. 167.
([14]) OL C 407, 2016 11 4, p. 2.
([15]) OL L 328, 2008 12 6, p. 55.

2019 m. lapkričio 28 d., ketvirtadienis

A. kadangi lyčių lygybė yra viena pagrindinių ES vertybių; kadangi teisė į vienodas sąlygas ir nediskriminavimą yra pamatinė teisė, įtvirtinta Sutartyse ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ir ji turėtų būti visiškai užtikrinama;

B. kadangi Europos lyčių lygybės instituto (EIGE) lyčių lygybės indeksas rodo, kad nė viena ES šalis dar nėra iki galo pasiekusi moterų ir vyrų lygybės; kadangi norint pasiekti šį tikslą, pirmiau turi būti panaikintas smurtas dėl lyties;

C. kadangi kova su smurtu dėl lyties yra vienas iš ES strateginės veiklos siekiant lyčių lygybės 2016–2019 m. prioritetų;

D. kadangi, kaip apibrėžta Stambulo konvencijoje, smurtas prieš moteris yra suprantamas kaip žmogaus teisių pažeidimas ir moterų diskriminacijos forma ir reiškia visus smurto dėl lyties veiksmus, dėl kurių moterys patiria arba gali patirti fizinę, seksualinę, psichologinę arba ekonominę žalą ar kančias, įskaitant grasinimą įvykdyti tokius veiksmus, prievartą arba savavališką laisvės atėmimą, nesvarbu, ar tie veiksmai būtų vykdomi viešajame, ar privačiajame gyvenime;

E. kadangi sąvoka „moterų žudymas dėl lyties“ buvo apibrėžtas Belém do Para konvencijos tolesnių veiksmų mechanizme kaip „moterų smurtinė mirtis dėl lyties, nesvarbu, ar ji įvyksta šeimoje, ar gyvenant kartu su partneriu, ar esant kitokiems tarpasmeniniams ryšiams, bendruomenėje, o ją sukelia bet koks asmuo arba ją sukelia ar toleruoja valstybė ar jos atstovai veikdami patys arba savo neveikimu“ ([16]);

F. kadangi Stambulo konvencijoje nustatyta, kad visos jos nuostatos, ypač priemonės aukų teisėms apsaugoti, įgyvendinamos „be diskriminacijos dėl bet kokių priežasčių, pavyzdžiui, lyties biologiniu aspektu, lyties socialiniu aspektu, rasės, odos spalvos, kalbos, religijos, politinių ar kitokių pažiūrų, tautinės ar socialinės kilmės, priklausymo nacionalinei mažumai, turto, kilmės, seksualinės orientacijos, lytinės tapatybės, amžiaus, sveikatos būklės, negalios, civilinės būklės, migranto arba pabėgėlio statuso ar kito statuso“;

G. kadangi ir fizinis, ir psichologinis smurtas prieš moteris ir smurtas dėl lyties yra plačiai paplitęs ir daro poveikį moterims visuose visuomenės sluoksniuose, nepaisant amžiaus, išsilavinimo, pajamų, socialinės padėties, kilmės šalies ar gyvenamosios šalies;

H. kadangi smurtas dėl lyties yra ir struktūrinės nelygybės, kurią patiria moterys daugelyje gyvenimo aspektų, susijusiose su darbu, sveikata, galimybe naudotis finansiniais ištekliais, galia ir žiniomis, taip pat asmeninio laiko valdymu, priežastis, ir jos padarinys; kadangi kovojant su smurtu dėl lyties būtina suprasti jo priežastis ir veiksnius;

I. kadangi svarbu pripažinti struktūrinį arba institucinį smurtą, kuris gali būti apibrėžtas kaip moterų subordinavimas ekonominiame, socialiniame ir politiniame gyvenime, kai bandoma paaiškinti smurto prieš moteris paplitimą mūsų visuomenėse;

J. kadangi moterys ES nuo smurto dėl lyties saugomos nevienodai – tai lemia skirtinga valstybių narių įgyvendinama politika ir jų taikomi teisės aktai;

K. kadangi teismų sistemos dažnai neužtikrina pakankamos paramos moterims; kadangi daugeliu atvejų aukos gali patirti neigiamus teisėsaugos pareigūnų komentarus arba būna priklausomos, o dėl to jos labiau bijo pranešti apie smurtą;

L. kadangi šiame dešimtmetyje pastebimas aiškus ir organizuotas pasaulio ir Europos lygmens puolimas prieš lyčių lygybę ir moterų teises, įskaitant lytinę ir reprodukcinę sveikatą ir teises;

([16]) https://www.oas.org/es/mesecvi/docs/DeclaracionFemicidio-EN.pdf

M. kadangi 2014 m. Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros atliktas tyrimas parodė, kad trečdalis visų Europos moterų bent kartą nuo 15 m. amžiaus patyrė fizinį arba seksualinį smurtą, kad 55 proc. moterų susidūrė su viena ar daugiau seksualinio priekabiavimo formų, 11 proc. moterų patyrė priekabiavimą kibernetinėje erdvėje, viena dvidešimtoji (5 proc.) moterų buvo išprievartautos ir daugiau kaip dešimtadalis patyrė seksualinę prievartą panaudojus jėgą; kadangi daugelyje valstybių narių daugiau kaip pusę visų nužudytų moterų nužudo intymus partneris, giminaitis ar šeimos narys; kadangi tik 14 proc. atvejų aukos policijai pranešė apie savo patirtus sunkiausius partnerių smurto atvejus ir tik 13 proc. atvejų pranešė apie sunkiausius ne partnerio smurto atvejus, o tai rodo didelį atvejų, apie kuriuos nepranešama, skaičių; kadangi pastaraisiais metais „#metoo“ judėjimas paskatino moteris ir mergaites pranešti apie prievartos, smurto ir priekabiavimo atvejus;

N. kadangi prekyba žmonėmis ir modernių formų vergija, nuo kurių dažniausiai nukenčia moterys, vis dar gajos ES; kadangi 71 proc. visų prekybos žmonėmis aukų visame pasaulyje yra moterys ir mergaitės, o trys ketvirtadaliai šių moterų ir mergaičių yra seksualiai išnaudojamos ([17]);

O. kadangi smurtas ir priekabiavimas internete dažnai turi fizinių pasekmių ir kelia rimtą pavojų išprovokuoti tokį smurtą, nes skatina interneto naudotojus imituoti smurtą ir priekabiavimą, apie kuriuos jie skaitė, ir įvykdyti tokius nusikaltimus;

P. kadangi kai kurios moterų ir mergaičių grupės, pvz., moterys migrantės, pabėgėlės ir prieglobsčio prašytojos, neįgalios moterys ir mergaitės, LBTI moterys ir romų tautybės moterys, susiduria su persipinančia ir įvairių formų diskriminacija, todėl jos atsiduria labiau pažeidžiamoje smurto dėl lyties rizikos padėtyje ir joms užkertamas kelias kreiptis į teismą, gauti paramos bei apsaugos paslaugas ir naudotis savo pagrindinėmis teisėmis;

Q. kadangi moterims, nukentėjusioms nuo smurto dėl lyties, ir jų vaikams dėl didelės pakartotinės viktimizacijos, bauginimo ir keršto rizikos, susijusios su tokiu smurtu, neretai reikia specialios paramos ir apsaugos;

R. kadangi smurtas dėl lyties kenkia žmogaus teisėms, socialiniam stabilumui ir saugumui, visuomenės sveikatai, moterų švietimo ir užimtumo galimybėms, taip pat vaikų ir bendruomenių gerovei ir vystymuisi;

S. kadangi patirtas fizinis, seksualinis arba psichologinis smurtas ir prievarta palieka aukoms labai gilius pėdsakus ir dėl to jos gali patirti ilgalaikę fizinę, seksualinę, emocinę ar psichologinę žalą arba ekonominių ir finansinių nuostolių;

T. kadangi vis dar išlieka nusikaltimų prieš moteris vykdytojų nebaudžiamumas ir jis turi būti panaikintas, užtikrinant, kad kaltininkai būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn, o smurto aukomis tapusios moterys bei mergaitės gautų tinkamą teismų sistemos paramą ir pripažinimą; kadangi labai svarbu teikti mokymo kursus paslaugų teikėjams, kurie kovoja su smurtu prieš moteris, pvz., teisėsaugos pareigūnams, teisėjams arba politikos formuotojams;

U. kadangi ES, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, turi imtis visų reikiamų priemonių moterų teisėms propaguoti ir apsaugoti, kad jos gyventų nepatirdamos smurto nei viešajame, nei privačiame gyvenime;

V. kadangi po to, kai praėjo aštuoneri metai nuo Stambulo konvencijos patvirtinimo, jos dar neratifikavo visos valstybės narės ir pati ES;

1. smerkia visų formų smurtą dėl lyties ir apgailestauja dėl to, kad moterys ir mergaitės ir toliau patiria psichologinį, fizinį, seksualinį ir ekonominį smurtą, įskaitant smurtą šeimoje, seksualinį priekabiavimą, kibernetinį smurtą, persekiojimą, žaginimą, ankstyvą ir priverstinę santuoką, moterų lyties organų žalojimą, vadinamuosius nusikaltimus dėl garbės, priverstinius abortus, priverstinę sterilizaciją, seksualinį išnaudojimą, prekybą žmonėmis bei kitų formų smurtą, kuris yra sunkus jų žmogaus teisių ir orumo pažeidimas; yra labai susirūpinęs dėl moterų žudymo dėl lyties Europoje, kuris yra kraštutinė smurto prieš moteris forma;

([17]) https://www.un.org/en/events/endviolenceday/

2019 m. lapkričio 28 d., ketvirtadienis

2. ragina Tarybą skubiai užbaigti Stambulo konvencijos ratifikavimą ir prisijungti prie jos plačiu mastu be jokių apribojimų bei raginti ją ratifikuoti visas valstybes nares; ragina Tarybą ir Komisiją užtikrinti, kad Konvencija būtų visiškai integruota į ES teisėkūros ir politikos sistemą; primena, kad ES prisijungimas prie Stambulo konvencijos nereiškia, kad valstybės narės nebeprivalo jos ratifikuoti nacionaliniu lygmeniu; ragina valstybes nares paspartinti derybas dėl Stambulo konvencijos ratifikavimo ir įgyvendinimo ir ypač ragina Bulgariją, Čekiją, Jungtinę Karalystę, Latviją, Lietuvą, Slovakiją bei Vengriją, kurios pasirašė konvenciją, bet jos neratifikavo, nedelsiant tai padaryti;

3. griežtai smerkia bandymus kai kuriose valstybėse narėse atšaukti priemones, kurių jau imtasi įgyvendinant Stambulo konvenciją, ir kovojant su smurtu prieš moteris;

4. ragina valstybes nares užtikrinti, kad Konvencija būtų tinkamai įgyvendinta ir vykdoma, ir skirti tinkamų finansinių ir žmogiškųjų išteklių, siekiant užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui dėl lyties, kovoti su juo ir apsaugoti jo aukas; primygtinai ragina valstybes nares atsižvelgti į Europos Tarybos Veiksmų dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje ekspertų grupės (GREVIO) rekomendacijas ir patobulinti savo teisės aktus, kad jie labiau atitiktų Stambulo konvencijos nuostatas;

5. pabrėžia, kad Stambulo konvencija ir toliau yra kovos su smurtu dėl lyties tarptautinis standartas ir pagrindinė jo naikinimo priemonė taikant holistinį, visapusišką ir suderintą požiūrį, didžiausią svarba teikiant aukos teisėms, sprendžiant smurto prieš moteris ir mergaites ir smurto dėl lyties, įskaitant smurtą šeimoje, klausimus, numatant tokias priemones kaip smurto prevencija, kova su diskriminacija, baudžiamosios teisės priemonės, skirtos kovai su nebaudžiamumu, smurto aukų apsauga ir parama joms, vaikų apsauga, moterų prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių apsauga, rizikos vertinimo procedūrų nustatymas ir rizikos įvertinimas bei geresnis duomenų rinkimas, taip pat informuotumo didinimo kampanijos ar programos, be kita ko, bendradarbiaujant su nacionalinėmis žmogaus teisių ir lygybės įstaigomis, pilietine visuomene ir NVO;

6. smerkia prieš Stambulo konvenciją nukreiptus išpuolius ir kampanijas, grindžiamus tyčiniu klaidingu jos aiškinimu ir klaidingu jos turinio pateikimu visuomenei;

7. tvirtai nurodo, kad atsisakymas teikti lytinės ir reprodukcinės sveikatos ir teisių paslaugas yra viena iš smurto prieš moteris ir mergaites formų, ir pabrėžia, kad Europos Žmogaus Teisių Teismas kelis kartus nusprendė, kad abortus ribojantys teisės aktai ir tų paslaugų neįgyvendinimas pažeidžia moterų žmogaus teisės;

8. pabrėžia, kad informuotumo didinimo kampanijos, kuriomis kovojama su lyčių stereotipais ir patriarchaliniu smurtu patriarchaliniame ir kuriomis raginama visiškai netoleruoti priekabiavimo ir smurto dėl lyties, yra pagrindinės kovos su šiuo žmogaus teisių pažeidimu priemonės; mano, kad platesnės kova su diskriminacija grindžiamos švietimo strategijos yra pagrindinė priemonė siekiant užkirsti kelią visų formų smurtui, visų pirma smurtui dėl lyties, ir ypač paauglystėje;

9. pabrėžia, kad tam, kad kovos su smurtu dėl lyties priemonės būtų veiksmingesnės, karti su jomis turėtų būti imamasi veiksmų, kuriais skatinamas nuo smurto nukentėjusių moterų įgalėjimas ir ekonominė nepriklausomybė;

10. prašo Komisijos ir valstybių narių užtikrinti, kad visų specialistams, dirbantiems su visų smurto dėl lyties veiksmų aukomis, būtų suteikiami tinkami mokymai lyčių klausimu, procedūros ir gairės, kuriuose pagrindinis dėmesys būtų skiriamas smurto aukos teisėms, siekiant išvengti diskriminacijos, traumavimo ar pakartotinės viktimizacijos per teismo, medicinos ir policijos procedūras; ragina imtis tokių patobulinimų, kad būtų skatinama pranešti apie tokius nusikaltimus;

11. primena savo poziciją, kad reikia skirti 193,6 mln. EUR veiksmams, kuriais užkertamas kelias visų formų smurtui dėl lyties ir su juo kovojama bei skatinama Teisių ir vertybių programoje visapusiškai įgyvendinti Stambulo konvenciją, ir pabrėžia, kad svarbu skirti pakankamai lėšų ir valstybių narių lygmeniu;

12. pakartoja savo raginimą Komisijai, atlikus poveikio vertinimą, persvarstyti šiuo metu galiojantį ES pamatinį sprendimą dėl kovos su tam tikromis rasizmo ir ksenofobijos formomis bei apraiškomis baudžiamosios teisės priemonėmis, ir į jį įtraukti neapykantos kurstymą dėl lyties, seksualinės orientacijos, lytinės tapatybės ir lyties ypatumų;

13. ragina valstybes nares užtikrinti, kad atitinkami jau galiojantys teisės aktai būtų visiškai įgyvendinami ir vykdomi;

14. ragina Komisiją ir valstybes nares, bendradarbiaujant su Eurostatu, Europos lyčių lygybės institutu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūra, laikantis Konvencijoje nustatytų pareigų, susijusių su duomenų rinkimu ir moksliniais tyrimais, pagerinti duomenų apie smurtą dėl lyties prieinamumą ir palyginamumą; dar kartą ragina Komisiją įsteigti Europos smurto dėl lyties observatoriją, kurios duomenys būtų tikslūs ir palyginami (pagal Europos lyčių lygybės instituto valstybinės smurto prieš moteris stebėjimo tarnybos pavyzdį);

15. pabrėžia, kad svarbu nustatyti oficialias pranešimų apie seksualinį priekabiavimą darbo vietoje procedūras, taip pat rengti specialius mokymus ir informuotumo didinimo kampanijas kaip priemonę užtikrinti orumo principo laikymąsi darbe ir visiško netoleravimo požiūrį taikyti kaip normą; mano, kad ES institucijos šioje srityje turėtų rodyti pavyzdį;

16. ragina Europos Parlamento pirmininką, Biurą ir Parlamento administraciją toliau dirbti siekiant užtikrinti, kad Europos Parlamentas būtų darbo erdvė be priekabiavimo ir seksizmo, ir, laikantis 2017 m. rezoliucijoje dėl kovos su seksualiniu priekabiavimu ir prievarta ES priimtus reikalavimų, įgyvendinti šias priemones: 1) užsakyti dviejų esamų Europos Parlamento kovos su priekabiavimu komitetų išorės auditą ir viešai paskelbti jo rezultatus; 2) pakeisti kovos su priekabiavimu organus, į juos įtraukiant išorės teisės, medicinos ir terapijos ekspertus, jiems suteikiant visas balsavimo teises; ir 3) visiems EP nariams ir visų kategorijų darbuotojams vesti privalomus mokymo kursus apie pagarbą ir orumą darbo vietoje;

17. palankiai vertina išrinktosios Komisijos pirmininkės įsipareigojimą dėti daugiau pastangų kovojant su smurtu dėl lyties, labiau remti smurto aukas, ES prisijungimą prie Stambulo konvencijos nustatyti Komisijos prioritetu ir pasinaudoti Sutartyje numatytomis galimybėmis, kad smurtas prieš moteris būtų įtrauktas į ES pripažįstamų nusikaltimų katalogą;

18. ragina Komisiją kitoje Europos lyčių strategijoje pirmenybę teikti ir kovai su smurtu dėl lyties, į strategiją įtraukiant atitinkamą politiką, teisėkūros ir ne teisėkūros priemones;

19. ragina Komisiją pateikti teisės aktą dėl visų formų smurto dėl lyties, įskaitant smurtą prieš moteris ir mergaites, prevencijos ir panaikinimo; dėl to įsipareigoja išnagrinėti visas galimas priemones, įskaitant priemones dėl kibernetinio smurto, pasinaudojant SESV 225 straipsnyje įtvirtinta teise inicijuoti teisės aktus;

20. ragina Komisiją ir Tarybą pasinaudoti SESV 83 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta nuostata dėl pereigos ir smurtą prieš moteris ir mergaites ir kitų formų smurtą dėl lyties įtraukti į ES pripažįstamų nusikaltimų katalogą;

21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir Europos Tarybos Parlamentinei Asamblėjai.